

[Kurt Hansen]

naturligvis viser de virkninger sig først på et senere tidspunkt. Det er en detalje, som jeg ikke troede var nødvendig at diskutere.

I lederen i det sidste nummer af Danmarks Amtsråd – som jeg selvfølgelig forudsætter at ministeren har læst, fordi han må holde sig godt orienteret om de forskellige meninger om den kollektive trafik – påvises det, at for nogle ganske få hundrede kroner pr. skatteborger yderligere ville det være muligt at gennemføre en udbygning, der modsvarede den tilgang, der er sket. Var det ikke en idé, at man fik mulighed for det, og at det ikke blev begrænset af de realvækstrammer, der eksisterer?

Ministerens nævnte, at det var en god lov, man havde gennemført med lov om kollektiv trafik uden for hovedstadsområdet. Vi har endnu ikke indhøstet alle erfaringer, sagde ministeren. Men vi har fået indhøstet så mange erfaringer, at det viser sig, at lovgrundlaget ikke er tilstrækkeligt til at sikre, at der sker en tilstrækkelig udbygning af den kollektive trafik bl. a. på grund af realvækstrammer og bl. a. på grund af, at man i kommuner og amtskommuner ikke er tilstrækkelig indstillet på at opskrive skatteprocenterne på kort sigt. Man kan sige, at der vil være så store statslige besparelser på et senere tidspunkt, at det ville være helt rimeligt og naturligt, at staten gik ind med de tilskud, som vi har peget på her i debatten.

Ministerens afviste dagsordensordensforslaget med en teknisk-bureaukratisk argumentation. Jeg mener ikke, at vi siger, lovgivningen skal være gennemført, inden denne samling er slut. Det, vi beder om at få, er nogle konkrete planer for en kommende lovgivning. Det er de planer, vi vil have på bordet. Nogle planer, der er i overensstemmelse med det indhold, som vi her har udtrykt. Derfor må ministeren komme med en politisk begrundelse for at afvise vores dagsordensforslag og ikke nogle rent tekniske begrundelser gående ud på, at man nu har aftalt, at der ikke kommer flere lovforslag igennem folketinget, når de er fremsat efter den 1. februar.

Sluttelig: det har altså ikke været nogen særlig opløftende debat. Det ser ikke ud til, at den stigning i den kollektive trafik, der er foregået, bliver modsvaret af forbedringer og udbygninger af hverken faste anlæg eller rullende materiel, og der vil slet ikke – hvis det er op til den nuværende trafikminister – bli-

ve tale om en bevidst politisk satsen på og styring af den kollektive trafik på privatbilismens bekostning, hvilket vi naturligvis beklager meget.

(Kort bemærkning).

Otto Mørch (S):

Jeg har blot den korte bemærkning til hr. Grove, at hvis jeg var hr. Grove, ville jeg være betydelig mere forsigtig både med angreb og kritik, når man ikke ved mere om det, man vil kritisere, end hr. Grove her har dokumenteret. Det ligger sådan – og jeg vil gerne understrege, at sådan ligger det på grundlag af den lov, der er vedtaget om persontrafikrådet – at ministeren ikke har noget som helst ansvar for persontrafikrådet. Det er et helt suverænt organ på det lovgrundlag, som vi har lavet her. Jeg vil henstille til hr. Grove, at han er lidt mere forsigtig – også for hans egen skyld.

Alfred Hansen (DR):

Jeg skylder lige at oplyse, at retsforbundet agter at stemme imod dagsordenen fra hr. Kurt Hansen. Det gør vi af flere grunde. For det første fordi hr. Kurt Hansen med sit dagsordensforslag lægger op til, at der skal føres socialpolitik over trafikpolitikken. Det synes vi ikke er nogen god idé. Endvidere ønsker vi ikke, at man på forhånd lægger sig fast på, at der skal lægges loft over person-taksterne. Det må alt afhænge af, i hvilken udstrækning udgifterne stiger for den kollektive trafik. Endelig kan man vel ikke forlange, at regeringen og folketinget skal sikre, at der gennemføres minimumsstandarder. En stor del af den kollektive trafik ligger jo i amternes regie. Det, det kan dreje sig om for statens og folketingets vedkommende, kan vel kun være med hensyn til DSB. Der skal jeg da gerne give den tilføjelse, at vi er helt enige med hr. Kurt Hansen i, at der bør være en udbygningsplan for DSB, og vi ser også gerne den fremskyndet. Men det er sådan set også det eneste i dagsordenen, som vi synes er acceptabelt på nuværende tidspunkt.

Vi agter altså at stemme imod.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning